

РЕШЕНИЕ

№ 6818

гр. София, 19.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **9412** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 84, ал.3 , вр чл.34,ал.3 от Закона за убежището и бежанците/ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Х. А. М. , гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с предоставен хуманитарен статут, чрез представител по пълномощие адв. Л. Ф. срещу Решение № 2550/16.08.2021г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет /ДАБ-МС/, с което на основание чл. 48, ал.1, т.3 във връзка с чл. 34,ал.1 и 2 от ЗУБ административния орган е издал отказ по искането на оспорвания, да се събере на територията на Република България с роднините си - М. А. Х. - баща, С. Х. Х. - майка, И. А. М.-брат, С. А. М.-сестра и Б. А. М. - сестра.

В жалбата се твърди, че оспореното решение е неправилно, постановено при съществено нарушение на процесуалните правила и е необосновано. Поддържа се, че административния орган не е обсъдил всички релевантни факти и обстоятелства, не са налице предпоставките за отказ за разрешение за събиране, тъй като са изпълнени всички условия, регламентирани в чл. 34 от ЗУБ. В открито съдебно заседание оспорването се поддържа от адв. Ф.. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да върне преписката с указания за ново произнасяне от административния орган. Не се претендират разноски.

Ответникът - заместник председателя на Държавната агенция за бежанците при МС, чрез процесуален представител юрк. К. , изразява становище за неоснователност на жалбата. Не претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена не изразява становище по

оспорването.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Административното производство пред ДАБ-МС е образувано по молба, вх. № РД 09-В-384/29.03.2021г ,с която жалбоподателят е поискал да бъде разрешено да се събере на територията на Република България с роднините си по произход: М. А. Х. -баща, гражданин на С., [дата на раждане] , в [населено място], С.; С. Х. Х. -майка, гражданка на С., [дата на раждане] в [населено място], С.; И. А. М.-брат, гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], С.; С. А. М. - сестра, гражданка на С., [дата на раждане] в [населено място] и Б. А. М. – сестра, гражданка на С., [дата на раждане] в [населено място], С.. За установяване на личните данни на лица и родствената връзка към молбата жалбоподателя е приложил фотокопия от документи, както следва: за М. А. Х. - задграничен паспорт № N[EИК],изд. от С. на 23.03.2021г.и валиден до 22.03.2027г.; за С. Х. Х.- задграничен паспорт № N[EИК],изд. от С. на 23.03.2021г.и валиден до 22.03.2027г.;за И. А. М. - задграничен паспорт № N[EИК],изд. от С. на 23.03.2021г. и валиден до 22.03.2025г.;за С. А. М., задграничен паспорт № N[EИК],изд. от С. на 23.03.2021г.и валиден до 22.03.2027г.; Б. А. М., задграничен паспорт № N[EИК],изд. от С. на 23.03.2021г. и валиден до 22.03.2027г. и семейна книжка с № Б 923006, издадена на 15.12.1993г. от А., обл. Х. ,С..

Жалбоподателя има предоставен хуманитарен статут с решение № 589/16.02.2021 г. на заместник председателя на ДАБ-МС. С решение № 1377/10.05.2021г.на заместник председателя на ДАБ-МС е разрешено на жалбоподателя да се събере на територията на Република България със своята съпруга М. Х. О..

С жалбоподателя е проведено интервю на 12.07.2021г. на което той разказал, че родителите му, заедно със непълнолетния му брат и двете му малолетни сестри, живеят в семейния им дом в [населено място], област Х., С.. Баща му бил строителен работник, но развил дископатия и вече не работил, майка му също не работила, била домакиня. Той бил най - големия син и заедно с брат си, който също имал предоставен хуманитарен статут в България се грижили за прехраната на родителите, брата и сестрите им. Имали и две сестри, които били омъжени и със семействата си живеели в Л.. Разказал също ,че преди години майка му претърпяла автомобилна катастрофа, имала болки в главата и световъртеж, пиела лекарства предписани от медик. Д. на баща му се нуждаела от лечение , което той не можел да получи в С.. Заявил, че не разполага с медицински документи за заболяванията на родителите си. Заявил и че искал да се грижи за семейството си в Република България, тъй като в С. няма кой да се грижи за тях.

Въз основа на събраните доказателства и на основание чл. 48, ал. 1, т. 3, вр. чл. 34, ал. 1 и 2 от ЗУБ, на 16.08.2021г. заместник председателят на ДАБ-МС издава оспореното решение N 2550, с което отказва на жалбоподателя да се събере на територията на Република България с М. А. Х. -баща, С. Х. Х.-майка, И. А. М.-брат, С. А. М.-сестра и Б. А. М. - сестра. Решението е връчено на оспорващия на 02.09.2021г., лично, в присъствието на преводач.

По делото са приложени преписките по предходните административни процедури за предоставяне на хуманитарен статут на оспорващия и за разрешаване за събиране на територията на Република България със съпругата на жалбоподателя.

При така установените факти, като извърши по реда на чл.168,ал.1АПК цялостна

проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК ,съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице ,имащо правен интерес от оспорването на процесното решение.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган. Със заповед № РД 05-803/14.12.2020г. председателят на ДАБ-МС ,на основание чл.52 ЗУБ е делегирал правомощията си по чл.48,ал.1,т.1-4 ЗУБ на Д. И.-зам. председател на ДАБ-МС. Следователно оспореното решение е издадено при условията на делегация от заместник председателя на ДАБ-МС ,който е надлежно оправомощен за това.

Оспореното решение е издадено при спазване а административнопроизводствените правила, при правилно тълкуване и прилагане на материалния закон в установената от закона писмена форма и съдържание и същият е съобразен с целта на ЗУБ.

Не се споделя довода релевиран от жалбоподателя, че ответника е допуснал процесуални нарушения като не е изяснил докрай всички заявени от жалбоподателя факти. Същият е разяснил на оспорвания чужденец процедурата, по която се подават и разглеждат молби за международна закрила и събиране със семейство на територията на Република България ,проведено е интервю с жалбоподателя на езика който същия говори -арабски, с участието на преводач и той е заявил, че разбира превода с което му е дадена възможност да изложи ясно фактите ,относими към искането му.

В конкретния случай правилен е изводът на административния орган за липсата на материалните предпоставки на чл. 34, ал. 1 ЗУБ, съгласно който чужденец с предоставена международна закрила има право да поиска да се събере със семейството си на територията на Република България, при условие че семейните връзки предшества влизането на чужденеца на територията на страната.

Председателят на ДАБ-МС съгласно чл. 48, ал. 1, т. 3 от ЗУБ взема решения по молби за събиране на семейства. Предпоставка за вземане на положително за молителя решение представлява изпълнение на изискването на закона. Легалното определение на понятието " членове на семейство", за целите на ЗУБ, е дадено в § 1, т. 3 от Допълнителните му разпоредби. Съгласно б. „в" на същата разпоредба членове на семейството са родителите на всеки от съпрузите, които не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст или тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство със своите деца.

Молителят следваше да установи, че родителите му са „членове на семейството“ му по смисъла на цитираната в предходния абзац легална дефиниция. Тоест следваше да установи съществуването на една от предвидените в тази разпоредба хипотези -1.Че родителите му , с които иска събиране ,не са в състояние сами да се грижат за себе си поради напреднала възраст и се налага да живеят в едно домакинство с жалбоподателя или 2. Че родителите му, с които иска събиране ,не са в състояние да се грижат за себе си поради тежко заболяване и се налага да живеят в едно домакинство с него. Предвидените във всяка от тези две хипотези предпоставки следва да е налице кумулативно. Наличието на напреднала възраст на лицето или наличието на тежко заболяване сами по себе си не са достатъчни за да се приеме наличие на предпоставка за издаване на положително решение, ако не се установи и докаже невъзможността на лицето само да се грижи за себе си.

В конкретният случай от доказателствата по делото безспорно се установява, че бащата на жалбоподателя е на 51 години, а майка му -на 48 години, която възраст не може да бъде определена като „напреднала“.

Относно здравословното състояние на родителите на оспорващия по делото не са събрани никакви писмени доказателства, които да удостоверяват заболявания, нуждаещи се от медицински грижи. Правилен е извода на административния орган, че дори и да се приеме, че майката на оспорващия страда от главоболие и световъртеж вследствие на претърпяна преди години автомобилна катастрофа , а баща му от дископатия - „дискова херния“, тези здравословни проблеми не могат да се категоризират като „тежки заболявания“, които препятстват родителите му да полагат грижи за себе си и да живеят в едно домакинство с Х. А. М..

По отношение на брата и сестрите на жалбоподателя, видно от легалната дефиниция на семейство, посочена в § 1, т. 3 от ДР на ЗУБ, те не попадат в кръга от лица, визирани там, поради което и по отношение на тях молбата е неоснователна. При този извод неоснователно е и оплакването в жалбата, че административния орган в решението си не е извършил преценка за „най добрия интерес“ по смисъла на Закона за закрила на детето за непълнолетния брат и малолетните сестри на жалбоподателя, които живеят в едно домакинство с родителите си. Такава преценка не е била дължима.

По изложените съображения оспорването е неоснователно. Не са налице отменителни основания по чл. 146 АПК за незаконосъобразност на оспорения административен акт.

С оглед липсата на претенции за присъждане на разноски и по аргумент от чл. 81 ГПК, този въпрос съдът не обсъжда.

Мотивиран така, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на Х. А. М. , гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], с предоставен хуманитарен статут срещу Решение № 2550/16.08.2021г. на заместник председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: